



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 505. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 listopada 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia granic okręgu ochrony górniczej źródeł mineralnych w Wierchomli Wielkiej, w powiecie nowosądeckim, woj. krakowskim.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

505.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 19 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia granic okręgu ochrony górniczej źródeł mineralnych w Wierchomli Wielkiej, w powiecie nowosądeckim, woj. krakowskim.

Na podstawie art. 14 i 16 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331) zarządzam co następuje:

1) Dla grupy źródeł mineralnych, położonych w Wierchomli Wielkiej, ustala się jeden wspólny okrąg ochrony górniczej o następujących granicach: zachodnia granica rejonu ochronnego Wierchomli Wielkiej biegnie (p. mapę 1:10000) od wyniosłości 738 m — znajdującej się na wschodniej granicy okręgu ochrony górniczej źródeł Łomnickich — przez wyniosłość 810 m w prostej linii aż do przecięcia z potokiem Wierchomlanka. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-wschodnim do wyniosłości 792 m, dalej w kierunku północnym do wyniosłości 789 m; następnie granica biegnie w kierunku północno-zachodnim do wyniosłości 842 m, a stąd w kierunku zachodnim na grzbiecie w grupie Parchowatki wyniosłość 738 m (t. j. punkt początkowy).

2) Na powyżej określonym okręgu ochrony górniczej nie wolno prowadzić bez zezwolenia właściwych władz górniczych żadnych robót górniczych oraz żadnych robót ziemnych, wywołujących zmiany w ilości wody gruntowej przez szybkość jej odprowadzenia lub zmierzających do zmiany łożysk potoków.

Natomiast bez zezwolenia właściwych władz wolno w każdym czasie i w całym okręgu prowadzić roboty ziemne, związane z gospodarstwem, a więc wykopy dla normalnych fundamentów, niegłębokie wykopy na doły nawozowe, oraz studnie na wodę słodką do głębokości sześciu metrów, z tym zastrzeżeniem, że w razie natrafienia na wodę mineralną w studniach zostaną one uszczelnione item i dopływ wody mineralnej zostanie zatamowany.

3) Otwarcie kamieniołomów w sąsiedztwie źródeł uzależnia się od zezwolenia Wyższego Urzędu Górniczego we Lwowie.

4) W razie ujęcia któregośkolwiek z istniejących źródeł mineralnych w celach eksploatacji wody, należy doły kloaczne i gnojówki w promieniu 150 m wybudować jako szczelne.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

P. Minister Spr. Zagr. J. Beck przyjął wczoraj na dwugodzinnej audjencji delegację Związku Polaków w W. m. Gdańsku.

Delegacja, w skład której wchodził poseł na sejm gdański B. Budzyński, radny m. Sopot J. Schwarz, kierownik wydziału propagandowo-politycznego Zw. Polaków mag. J. Wayzner, członek zarządu Zw. Polaków K. Sojecki i gen. sekr. Polskiego Zrzeszenia Pracy w Gdańsku W. Nelkowski, wręczyła P. Min. Beckowi memoriał w sprawie położenia ludności polskiej w Gdańsku, uzasadniając go bliżej w czasie udzielonej przez P. Ministra audjencji.

Wynik swej wizyty u P. Min. Becka delegacja określa jako bardzo pozytywny.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

W grudniu b. r. płatne są następujące podatki:

1) Do dnia 25 grudnia — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936 w wysokości podatku, przypadającego od obrotu osiągniętego w listopadzie 1936 r. — przez wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii, oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe.

2) Do dnia 31 grudnia — wykupno świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1936.

3) Do dnia 5 grudnia — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawców energii w czasie od 16 do 31 listopada 1936 r.; do 20 grudnia — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 1 — 15 grudnia 1936 r.

4) Do dnia 7 grudnia — podatek dochodowy od uposażeń służbowych i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych w listopadzie 1936 r.

Ponadto płatne są w grudniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu, oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

• • •

Na odbytych w tych dniach w Warszawie plenarnym zebraniu zarządu Centralnego Związku Pracowników Skarbowych R. P. uchwalono rezolucję treści następującej:

„Zarząd Centralny Związku Pracowników Skarbowych R. P., po rozważeniu ataków prasowych na urzędników skarbowych i w związku z ujawnieniem szeregu nadużyć w skarbowości imieniem ogółu pracowników skarbowych:

1) kategorycznie odgradza się od nieuczciwych jednostek, używających odpowiedzialnej i szczernej służby państwowej do niegodziwego przysparzania sobie korzyści materialnych w sposób sprzeczny z prawem i nakazami moralności.

2) stwierdza, że ogół skarbowców nie może być obciążony żadną odpowiedzialnością moralną i wskutek tego ponosić uszczerbku w opinii za te nieliczne zwyrodniałe jednostki, których żerowanie na funduszach publicznych umożliwiły brak kompetentnej i fachowej kontroli, oraz protekcjonizm.

3) apeluje gorąco do Pana Ministra Skarbu, by w sposób bezwzględny kontynuował akcję tępienia nadużyć w służbie skarbowej w jak najszerszym zakresie bez względu na stanowisko winnych występów i niedopatrzeń, przy czym winni pobłażania powinni być traktowani narówni z biorącymi udział w przestępstwie.

4) Ogół pracowników skarbowych oraz ich organizacja zawodowa staje do dyspozycji Pana Ministra w tej akcji w zakresie jak najszerszego współdziałania, oraz wychowywania rzesz skarbowych w służbie dla dobra Rzeczypospolitej”.

Rezolucja ta została przedłożona Panu Wicepremierowi, Ministrowi Skarbu inż. Kwiatkowskiemu.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

W dn. 25 listopada odbyło się doroczne posiedzenie Rady Zarządzającej Instytutu Spraw Społecznych, poświęcone programowi działalności oraz budżetowi Instytutu na rok następny. Na posiedzeniu, które zaszczylił swą obecnością P. Minister Opieki Społecznej Zyndram-Kościałkowski, przewodniczył nowoobраниy prezes Inst. Spr. Społ. b. Minister Pracy i Opieki Społ. dr St. Jurkiewicz.

Przemówienie programowe wygłosił dyrektor Instytutu Kazimierz Kornilowicz, przedstawiając plan działalności Instytutu na r. 1937 na tle dotychczasowych założeń i dokonanych prac. Działalność Instytutu Spraw Społecznych, jako placówki naukowej, służącej przede wszystkim celom Ministerstwa Opieki Społecznej, instytucji ubezpieczeń społecznych i Funduszu Pracy, obejmuje: 1) dziedzinę bezpieczeństwa i higieny pracy; 2) zagadnienia ubezpieczeń społecznych, przy czym w tym zakresie rozpatrywane są na pierwszym planie sprawy, wynikające ze związku między ubezpieczeniami społecznymi a życiem gospodarczym i 3) problemy rynku pracy i bezrobocia, przy czym w tej dziedzinie Instytut stara się zebrać materiały, dotyczące podaży i popytu na rynku pracy, zwłaszcza w związku z wchodzeniem na rynek pracy nowych roczników młodzieży. Ponadto Instytut zajmuje się również sprawami zdrowia publicznego oraz problemami organizacji ustroju pracy.

W dyskusji nad programem Instytutu pierwszy zabrał głos Minister Zyndram-Kościałkowski, który w obszernym przemówieniu uzasadnił z punktu widzenia zarówno państwowego jak i socjalnego, konieczność uaktywnienia polskiej polityki społecznej i stworzenia programu w zakresie tej polityki ściśle związanego z programem polityki gospodarczej. Program ten winien obejmować całość zagadnień polityki socjalnej. W działalności swej Instytut musi mieć nastawienie na długą falę, prowadząc badania naukowe w zakresie podstawowych zagadnień polityki socjalnej. Ponadto zadaniem Instytutu jest oświetlenie skuteczności akcji społecznej, prowadzonej przez organy państwowe, instytucje ubezpieczeniowe, Fundusz Pracy i inne instytucje do prowadzenia tej akcji powołane.

Ze szczególnym naciskiem podkreślił Min. Zyndram-Kościałkowski potrzebę podjęcia na szeroką skalę akcji propagandowej, zmierzającej do uświadomienia wszystkich warstw i odłamów naszej ludności w dziedzinie podstawowych problemów społecznych i ich ścisłego związku z zagadnieniami natury gospodarczej i ogólnopaństwowej. W akcji tej Instytut powinien również odegrać czynną rolę.

W zakończeniu swego przemówienia Min. Zyndram-Kościałkowski oświadczył, że całkowicie docenia wagę aktywnej współpracy Instytutu z Min. Opieki Społecznej i że będzie się starał zapewnić Instytutowi jaknajlepsze warunki rozwoju.

Po dyskusji, w której poruszono szereg aktualnych problemów polityki społecznej państwa, uchwalono preliminarz budżetowy i program działalności na r. 1937.